

Katrine Evelyn Jensens 1. maj-tale på Arbejdermuseet

Taler

Katrine Evelyn Jensen
Forbundsformand for
Danmarks
Socialdemokratiske Ungdom
(DSU)

Dato

1. maj 2023

Sted

Arbejdermuseet, København

”Du behøver ikke at prøve, du kan alligevel ikke finde ud af det.”

”Du er dum og doven.”

”DU kommer aldrig til at blive til noget.”

Hvis jeg havde en krone for hver gang jeg har hørt om et barn, der har fået kastet de ord i hovedet, så var jeg gudskelov ikke millionær! MEN der ville helt klart være råd til en rigtig god middag.

For jeg har hørt historier fra alt for mange unge, der har oplevet det igennem deres opvækst. Hvor de har levet under stor forventningsfattigdom igennem deres barndom og bruger nu deres ungdom på at overkomme det.

–

Jeg har battlet længe med mig selv om, hvad den her tale skulle handle om. Jeg tænkte, at jeg var nødt til at tale om noget andet for at vise, at jeg kan sige noget klogt om alt muligt. Men når alt kommer til alt... så er det jo det her, der får mig op om morgenen.

Og der er ikke nogen mennesker, som mere fortjener ord fra den her talerstol end dem. Jeg taler selvfølgelig om potentialegruppen. Om de 42.000 unge, der er udenfor arbejdsmarkedet og uddannelse.

Den her talerstol og de her murer forpligter. Det har historisk været det her sted,

der har givet stemme til dem, der ellers ikke havde en. Det er Arbejderbevægelsens forpligtelse. Det er vores opgave at kæmpe for dem, som andre har opgivet.

Det er nok på grund af en kollektiv opgivelse, at den gruppe af unge blev døbt restgruppe. I ordet ”rest” ligger der så meget betydning.

Tilovers, ubrugelig, ikke noget værd.

Og når det er den tilgang man har haft til de unge, så er det nok klart, at det aldrig rigtig er lykkedes dem at finde fodfæste. For vi har alle sammen brug for, at andre tror på, at vi kan. At vi er noget værd. At vi kan bidrage. At vi har et potentiale.

Derfor er jeg så glad for, at vi i DSU og Socialdemokratiet kollektivt har besluttet os for at skabe et nyt sprog. Aldrig mere restgruppe! Fra nu ser vi kun potentialerne!

–

Jeg synes ofte debatten om ”de 42.000” bliver ansigtsløs. De unge bliver reduceret til ét tal. Men sandheden er, at det er en mangfoldig gruppe med forskellige udfordringer og unikke historier. Og det er afgørende, at vi får sat ansigt og livshistorie på. For kun sådan forstår vi kompleksiteten og kan skabe de bedste rammer for at lykkes. Det er derfor jeg har insisteret på at fortælle min lillebror Nichlas’ historie igennem de senere år.

Men Nichlas er kun én ud af 42.000 sjæle.

Gid jeg kunne give plads til alle 42.000 livsfortælling i dag. De fortjener det hver og en. Og jeg er sikker på, at vi alle ville blive meget klogere af at høre dem.

Men jeg ved, at mange af os glæder os til at komme ud og drikke nogle øl i fælledparken og Sophie har nok også nogle kloge ord hun gerne vil dele med os efter mig..

Lad mig alligevel dele 3 livshistorier med jer, fra unge jeg har mødt de sidste år som har gjort store indtryk...

–

Benjamin mødte jeg i foråret 2022 da jeg inviterede elevorganisationen Modstrøm på besøg. Modstrøm organiserer landets FGU-elever og er et stærkt talerør for dem. Benjamin fortalte mig sin historie. Om hvordan han har haft det svært i skolen med mange nederlag. Derfor blev Benjamin heller ikke erklæret uddannelsesparat og blev visiteret til FGU.

Men også på FGU-skolen i Vordingborg havde de lidt svært ved, hvad de skulle gøre med Benjamin. Han trivedes ikke rigtig på nogen af studieretningerne, havde svært ved at komme op om morgenen.

En dag spurgte en af lærerne om han ikke havde lyst til at køre institutionens bil? Køre ærinder, være chauffør, når de skulle på udflugter? Det startede Benjamin med at gøre og han fandt ud af, at det er han helt vild med og god til.

Derfor er Benjamin nu i lære som lastbilchauffør. Det var første gang en lærer rigtigt så Benjamin og første gang i sit liv han fik en faglig sejr.

–

Jeg mødte for nyligt Camilla på 18 år på FGU i Middelfart som fortalte mig, hvordan hun på 5 år har haft... – hold nu fast – 28 forskellige sagsbehandlere i kommunen. Camilla har givet fuldstændig op på det kommunale system, for der er ingen, der vil tage ansvar for at hjælpe hende og hver eneste gang hun ringer ind, skal hun fortælle hele sin livshistorie om og om igen. Ydmygende og trættende.

Hun har knapt nok overskud til at stå op om morgenen og tage i skole, for det der fylder mest, er ikke at passe sin uddannelse. Nej, det er om kommunen vil visitere et indskud til den bolig hun mangler eller om hun kan få bevilliget det buskort, der er nødvendigt for, at hun kan gå på FGU, for hun bor over en time væk i offentlig transport. Det fylder om hun nu har råd til sin ADHD-medicin i næste måned, for den er steget. Fundamentet er slet ikke til stede for, at den her unge kvinde kan komme i nærheden af at have overskud til et job eller en uddannelse. Camilla har desværre endnu ikke oplevet et voksent menneske tage ansvar for hende.

Ayman mødte jeg på Metalskolen i november sidste år. Ayman er vokset op i et belastet boligkvarter på Nørrebro og har mere eller mindre brugt sin ungdom på en sikret institution. For et år siden da han var 17 år gammel var han tæt på at dø efter et knivoverfald. Efter det ændrede Ayman sit liv – fra den kriminelle løbebane til at starte på køleteknikeruddannelsen og gå efter at få et hvidt liv.

Men det har været umådeligt svært for Ayman at finde en læreplads. På et tidspunkt ringede han til et firma uden at nævne sit navn, de var meget interesserede og bad ham sende sit CV. Han fik ikke svar tilbage, men da han ringede op igen, fik han afslag, fordi de ikke havde brug for en lærling alligevel. Efterfølgende ringede hans etnisk danske kammerat til præcis samme firma og fik tilbudt pladsen.

Ayman har overkommet meget siden da, har styr på sit liv, er blevet aktivt medlem af DSU og formand i Metal Ungdom Hovedstaden. Han har forladt et falskt broderskab til fordel for et forpligtende fællesskab.

Om få timer skal han stå på hovedscenen i Fælledparken og fortælle sin historie og komme med sit opråb til os. 16% af alle unge i potentialegruppen har en kriminel baggrund og Ayman har nogle af svarene på, hvordan vi også lykkes at få dem med. Tag ned og lyt til ham. Det glæder jeg mig i hvert fald til!

–

Lige så mange gange jeg har om børn og unge, der lever under forventningsfattigdom, lige så mange gange har jeg hørt solstrålehistorierne fra dem, der er lykkedes. Og det de har tilfælles er, at de lykkedes fordi der endelig var en voksen, der så dem. Og som ville tage ansvar for at hjælpe dem på vej.

Det kan være pedellen, der gjorde forskellen. Socialrådgiveren, pædagogen, læreren, lederen i foreningsfællesskabet.

Normalt ville jeg liste en masse løsningsforslag op nu

Vi skal investere i FGU

Flere unge med ADHD skal have mulighed for at komme i Forsvaret

Vi skal indføre en udrednings – og behandlingsgaranti i psykiatrien
Folkeskolens afgangseksamen skal være mere praktisk

Alt sammen vigtige initiativer og noget vi i DSU kæmper for hver eneste dag.

Men sandheden er, at vi kun lykkes, hvis de her unge bliver mødt af andre, der ser deres potentiale. Som har positive forventninger til dem. Som tror på dem.

Den dårlige nyhed er, at vi ikke kan lovgive os ud af det.

Den gode nyhed er, at vi alle sammen kan gøre noget.

Og at være et forandringsfællesskab som Arbejderbevægelsen er, handler ikke kun om alt den lovgivning, der kan stemmes igennem på Christiansborg. Det handler også om at gå forrest i samfundet og selv være den forandring vi vil se i verden.

Så derfor skal der i dag fra os lyde:

Aldrig mere, aldrig mere skal der være et barn, der møder en voksen, som ikke tror på dem. Aldrig mere skal nogen have ”du bliver aldrig til noget” smidt i hovedet. Og aldrig mere skal unge efterlades uden fremtidsperspektiv. Det er vores løfte til jer i dag!

Rigtig god 1. maj!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

Relateret

Mette Frederiksens 1. maj-tale
1. maj 2023

Mette Reissmanns 1. maj-tale

1. maj 2023

Sophie Hæstorp Andersens 1. maj-tale
1. maj 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/katrine-evelyn-jensens-1-maj-tale-pa-arbejdmuseet>